

1961

No. 45

GOUVERNEMENTSBLAD

VAN

SURINAME

LANDSVERORDENING van 25 maart 1961
houdende bepalingen tot wering van vlees en vleeswaren, die
voor de volksgezondheid schadelijk zijn.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WND. GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het wenselijk is bepalingen vast te stellen tot wering van vlees en vleeswaren, die voor de volksgezondheid schadelijk zijn.

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Paragraaf I.

Algemene bepalingen.

Artikel 1.

In deze landsverordening en de ter uitvoering hiervan genomen besluiten wordt verstaan onder:

- a. minister, de minister van het ministerie waaronder de veeartsenijkundige dienst ressorteert;
- b. hoofd van de veeartsenijkundige dienst, een volledig bevoegd dierenarts, belast met de leiding van de veeartsenijkundige dienst.

Artikel 2.

1. In deze landsverordening en de ter uitvoering hiervan genomen besluiten wordt verstaan onder slachtdieren:
éénhoevige dieren, runderen, buffels, schapen, geiten en varkens.

2. Bij landsbesluit kan deze landsverordening geheel of ten dele op andere dieren dan de in het eerste lid bedoelde van toepassing worden verklaard.

„Artikel 3.

1. In deze landsverordening en de ter uitvoering hiervan genomen besluiten wordt verstaan onder:

a. vlees: gestorven of gedode slachtdieren of delen van deze, daaronder begrepen ongebornen vruchten, mits die dieren of die delen noch verduurzaamd — tenzij door afkoeling — noch toebe-reid zijn.

Van de voorgaande bepaling zijn uitgezonderd hoornen, hoeven, klauwen, borstels, wol, huiden, voor zover deze laatste niet afkomstig zijn van varkens, en andere bij landsbesluit aan te geven, voor technische doeleinden bestemde delen;

b. vleeswaren: verduurzaamd, tenzij door afkoeling, of toebe-reid vlees, ook indien het met andere stoffen vermengd is, met uitzondering van de bij landsbesluit aangewezen vleesproduk-ten.

2. Bij landsbesluit worden in het belang van de volksgezond-heid voorschriften gegeven betreffende het verduurzamen en toebereiden van vlees en wordt bepaald, welke stoffen bij het bereiden van vleeswaren niet mogen worden gebruikt.

Artikel 4.

In deze landsverordening en de ter uitvoering hiervan ge-nomen besluiten wordt verstaan onder doden in nood: het do-den van een slachtdier,

- a. dat door een ongeval ernstig is getroffen;
- b. dat door ziekte in onmiddellijk dreigend levensgevaar ver-keert;
- c. dat onmiddellijk gevaar oplevert voor de veiligheid van personen of goederen.

Artikel 5.

1. In deze landsverordening en de ter uitvoering hiervan ge-nomen besluiten wordt verstaan onder:

a. openbaar slachthuis: de inrichting, door de minister aan-gewezen, waar het slachten van slachtdieren plaats vindt, zo-mede het villen, het ledigen en het reinigen der ingewanden van geslachte slachtdieren en het broeien van varkens.

b. slachterij: de inrichting, buiten de kring van enig openbaar slachthuis gelegen, waar het slachten van slachtdieren plaats vindt, zomede het villen, het ledigen en het reinigen der inge-wanden van geslachte slachtdieren en het broeien van varkens;

c. slagerij of vleeswinkel: de inrichting waar vlees bewerkt wordt, voor de consumptie geschikt gemaakt, te koop aange-boden en ten verkoop voorhanden gehouden wordt;

d. vleeswarenfabriek: de inrichting, waar vlees wordt ver-duurzaamd, behalve door afkoeling, of wordt toebe-reid, inbe-grepen het vermengen met andere stoffen.

2. Bij landsbesluit worden in het belang van de volkgsezon-dheid eisen gesteld, waaraan openbare slachthuizen, slachterijen, vleeswinkels, bewaarplaatsen van vlees, vleeswarenfabrieken, vilderijen, penserijen, drogerijen, rokerijen, zouterijen van dier-lijke stoffen, vetmelterijen en inrichtingen, bestemd tot be-waring of verwerking van bloed of dierlijk afval, moeten vol-doen.

3. Bij landsbesluit worden reglementen vastgesteld voor de openbare slachthuizen.

Artikel 6.

1. Het slachten van slachtdieren mag binnen de kring van een openbaar slachthuis slechts geschieden in dat openbaar slachthuis. Het slachten van slachtdieren buiten de kring van enig openbaar slachthuis mag slechts geschieden in slachterijen. Het verkopen en bewerken van vlees, het voor de consumptie geschikt maken met het oogmerk het vlees ten verkoop aan te bieden, mag slechts geschieden in een vleeswinkel. Het be-werken, verwerken of toebereiden van produkten afkomstig van slachtdieren mag slechts geschieden in de daarvoor be-stemde in artikel 5, tweede lid, genoemde inrichtingen.

2. Bij landsbesluit wordt aangegeven in welke gevallen en op

1961

welke voorwaarden ontheffing kan worden verleend van het in het eerste lid bepaalde.

Artikel 7.

Het oprichten, hebben en exploiteren van in artikel 5, tweede lid, genoemde inrichtingen is verboden zonder vergunning van het hoofd van de veeartsenijkundige dienst. Zodanige vergunning wordt schriftelijk aangevraagd onder opgave van de ligging van het perceel of de perceelsgedeelten, waarin het bedrijf wordt uitgeoefend en de wijze waarop zulks geschiedt.

De vergunning in lid 1 bedoeld wordt door het hoofd van de veeartsenijkundige dienst slechts afgegeven nadat hem is gebleken, dat is of zal worden voldaan aan de eisen in het belang van de volksgezondheid krachtens artikel 5, tweede lid, gesteld.

De in lid 1 bedoelde vergunning kan door het hoofd van de veeartsenijkundige dienst worden ingetrokken indien zonder zijn schriftelijke toestemming wijziging is gebracht in de plaats waar of de wijze waarop het bedrijf wordt uitgeoefend of indien niet voldaan wordt aan het bepaalde krachtens artikel 5, tweede lid.

Het hoofd van de veeartsenijkundige dienst zendt van zijn beschikking tot verlening, weigering of intrekking van de vergunning, een afschrift aan de belanghebbende en aan de directeur van Volksgezondheid. De belanghebbende kan van de beschikking van het hoofd van de veeartsenijkundige dienst binnen drie weken nadat hem het afschrift is ter hand gesteld in beroep komen bij de directeur van volksgezondheid, die de beschikking met inachtneming van het bepaalde krachtens artikel 5, tweede lid, kan wijzigen. Het beroep heeft geen schorsende werking.

Paragraaf II.

Van de keuring.

Artikel 8.

1. Slachtdieren zijn vóór en na het slachten aan keuring onderworpen.

1961

No. 45

2. Gestorven en in nood gedode slachtdieren zijn aan de keuring na het slachten onderworpen.

3. Doodgeboren slachtdieren, vruchten, welke bij het slachten worden aangetroffen, gestorven eenhoevige dieren, buffels en runderen, welke jonger zijn dan zeven dagen en gestorven schapen, geiten en varkens, welke jonger zijn dan dertig dagen, worden onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier.

Artikel 9.

Door de minister worden vastgesteld:

- a. de keuringskringen en de kringen van openbare slachthuizen;
- b. de voor de keuring geldende tarieven.

Artikel 10.

Met de keuring wordt belast het hoofd van de veeartsenijkundige dienst en de voor dit doel onder hem, door de minister in overleg met de minister van Volksgezondheid aangewezen, ressorterende ambtenaren.

Artikel 11.

1. Een slachtdier wordt geslacht en na het slachten gekeurd in het openbaar slachthuis, in de slachterij of op de slachtplaats, waar het vóór het slachten gekeurd is.
2. Gestorven en in nood gedode slachtdieren worden na het slachten gekeurd op de bij landsbesluit aangegeven plaatsen.

Artikel 12.

1. Hij, die een slachtdier wil slachten of doen slachten geeft daarvan vooraf kennis overeenkomstig de voorschriften, vastgesteld krachtens artikel 19, eerste lid, letter a.
2. De eigenaar, houder of hoeder van een slachtdier dat gestorven of in nood gedood is, geeft daarvan kennis overeenkomstig de voorschriften, vastgesteld krachtens artikel 19, eerste lid, letter a.

Artikel 13.

1. Het is verboden vlees, gekeurd volgens de bepalingen van deze landsverordening, in te voeren in een andere keuringskring of kring van een openbaar slachthuis dan die, binnen welke de keuring plaats vond, zonder schriftelijke vergunning van het hoofd van de veeartsenijkundige dienst. Aan zodanige vergunning kunnen door het hoofd van de veeartsenijkundige dienst voorwaarden worden verbonden.
2. Vlees, dat gekeurd is volgens de bepalingen van deze landsverordening, kan bij een hoeveelheid van ten hoogste vijf kilogram in een andere keuringskring zonder onderzoek of keuring worden ingevoerd, indien de persoon voor wie het bestemd is, en de met hem samenwerkende personen niet werkzaam zijn in het slagersbedrijf, in het bedrijf der verduurzaming of bereiding van vlees of in de handel in vlees of vleeswaren.

Artikel 14.

1. Bij de keuring vóór het slachten wordt schriftelijke vergunning of voorwaardelijke vergunning tot slachten gegeven.
2. De vergunning vervalt indien het dier niet geslacht is binnen tweemaal vier en twintig uren na de dag, waarop de keuring plaatsvond. Deze termijn kan tweemaal telkens met ten hoogste tweemaal vier en twintig uren verlengd worden.

Artikel 15.

Bij de keuring na het slachten wordt het vlees goedgekeurd, voorwaardelijk goedgekeurd of afgekeurd.

Artikel 16.

1. Indien bij de keuring het vlees voorwaardelijk is goedgekeurd en niet binnen de bij de goedkeuring gestelde termijn aan de voorwaarde is voldaan, wordt het vlees onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier.
2. Indien bij de keuring het vlees is afgekeurd wordt het onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier.

3. Het in het eerste en tweede lid bepaalde is niet van toepassing op afgekeurd vlees, dat door het hoofd van de veeartsenijkundige dienst op door hem te stellen voorwaarden bestemd wordt voor de voeding van dieren.

Artikel 17.

Bij de keuring vóór het slachten wordt het slachtdier en bij de keuring na het slachten wordt het vlees voorzien van één of meer merken.

Artikel 18.

1. Indien een overtreding van het bepaalde bij of krachtens artikel 27 en artikel 30, eerste lid, letter a, is opgespoord, wordt het vlees waarmede dat feit is gepleegd, in beslag genomen en op kosten van de overtreder voor zoveel mogelijk gekeurd.
2. Indien het vlees wordt goedgekeurd, of voorwaardelijk goedgekeurd, kan het met toestemming van het openbaar ministerie aan de belanghebbende worden teruggegeven, nadat deze de kosten der keuring zal hebben voldaan.
3. Indien het vlees wordt afgekeurd of indien, in geval van voorwaardelijke goedkeuring, niet binnen de bij de keuring gestelde termijn aan de voorwaarden is voldaan, wordt het vlees, evenwel tijdens de loop der strafzaak niet dan met toestemming van het openbaar ministerie, onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier.
4. Indien een overtreding van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 20, 21, 28 en 30, eerste lid, letter b of c, is opgespoord, worden de vleeswaren en het vlees, waarmede het feit is gepleegd in beslag genomen en onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier, welke onbruikbaarmaking tijdens de loop van de procedure niet kan geschieden dan met toestemming van het openbaar ministerie.

Artikel 19.

1. Bij landsbesluit wordt bepaald:
 - a. de vorm, de plaats en de tijd voor de kennisgeving, bedoeld in artikel 12;

- b. wat bij de keuring onderzocht moet worden;
 - c. in welke gevallen moet worden afgekeurd of voorwaardelijk goedgekeurd;
 - d. in welke toestand een geslacht dier moet verkeren totdat met de keuring wordt begonnen;
 - e. welke modellen gebruikt moeten worden voor de vergunning en de voorwaardelijke vergunning tot slachten bedoeld in artikel 14;
 - f. op welke wijze voorwaardelijk goedgekeurd vlees bruikbaar mag worden gemaakt voor voedsel;
 - g. op welke wijze slachtdieren bij de keuring vóór het slachten en vlees bij de keuring wordt gemerkt;
 - h. op welke wijze vlees en vleeswaren voor voedsel voor mens en dier onbruikbaar moeten worden gemaakt.
2. Bij landsbesluit worden voorschriften gegeven met betrekking tot de wijzen, waarop slachtdieren mogen worden geslacht.

Paragraaf III.

Van de invoer van vlees en vleeswaren uit het buitenland.

Artikel 20.

1. Invoer van vlees heeft plaats langs de door de minister aan te wijzen eerste kantoren, waar het op kosten van de invoerder door of in opdracht van het hoofd van de veeartsenijkundige dienst wordt gekeurd.
2. De minister kan de invoer toestaan van vlees, dat zich bevindt in of op een middel van vervoer en bestemd is uitsluitend voor persoonlijk gebruik van hen, die daarin of daarop verblijven.

Artikel 21.

Bij landsbesluit wordt bepaald onder welke voorwaarden de invoer van vlees geoorloofd is.

Artikel 22.

1. Ingevoerd vlees wordt goedgekeurd of afgekeurd en als zodanig gemerkt.
2. Afgekeurd vlees wordt door de zorg van het hoofd van de veeartsenijkundige dienst onbruikbaar gemaakt voor voedsel voor mens en dier, tenzij het binnen tweemaal vier en twintig uren door de belanghebbende wordt uitgevoerd.
3. Onbruikbaarmaking voor voedsel voor mens en dier geschiedt onverwijld, indien het vlees dreigt in ontbinding over te gaan.

Artikel 23.

1. Bij landsbesluit wordt bepaald:
 - a. welke vleeswaren ingevoerd mogen worden;
 - b. onder welke voorwaarden de invoer van die vleeswaren geoorloofd is.
2. De minister kan de invoer toestaan van vleeswaren, die niet in het landsbesluit bedoeld in het eerste lid zijn genoemd, indien zij zich bevinden in of op middelen van vervoer en bestemd zijn uitsluitend voor het persoonlijk gebruik van hen, die daarin of daarop verblijven.

Paragraaf IV.

Van het toezicht.

Artikel 24.

Onder de bevelen van de minister van Volksgezondheid wordt het toezicht op de naleving van deze landsverordening opgedragen aan de directeur van Volksgezondheid.

Artikel 25.

De hoofden en bestuurders van bedrijven en ondernemingen, op welke voorschriften van deze landsverordening of ter

uitvoering hiervan gegeven van toepassing zijn, geven aan de bevoegde ambtenaar de verlangde inlichtingen omtrent zaken en feiten, de naleving van die voorschriften betreffende.

Paragraaf V.

Strafbepalingen.

Artikel 26.

Het is verboden:

- a. een aan keuring onderworpen slachtdier zonder vergunning te slachten;
- b. een aan keuring onderworpen slachtdier te slachten zonder inachtneming van de voorwaarden, waaronder vergunning tot slachten is verleend, of van de krachtens artikel 19, tweede lid, vastgestelde voorschriften met betrekking tot de wijzen, waarop slachtdieren mogen worden geslacht;
- c. een geslacht dier, dat niet verkeert in de toestand, beschreven in de krachtens artikel 19, eerste lid, letter d, vastgestelde voorschriften, ter keuring aan te bieden.

Artikel 27.

Het is verboden vlees, dat aan keuring is onderworpen doch niet overeenkomstig deze landsverordening en de ter uitvoering hiervan gegeven voorschriften is gekeurd, of dat na keuring niet van het voorgeschreven merk is voorzien, te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, te vervoeren of te doen vervoeren, anders dan ter naleving van enig wettelijk voorschrift, of ter aflevering voorhanden te hebben, of, tenzij in afwachting van de keuring, in voorraad te hebben.

Artikel 28.

Het is verboden zonder inachtneming van de ten aanzien van de invoer van vlees en vleeswaren gegeven voorschriften vlees of vleeswaren in te voeren, of, wetende dat zij aldus zijn ingevoerd, vlees of vleeswaren te verkopen, te koop aan te

bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, tot vervoer of aflevering voorhanden te hebben, in voorraad te hebben, te vervoeren of te doen vervoeren.

Artikel 29.

Het hoofd of de bestuurder van een onderneming tot verduurzaming en toebereding van vlees of tot bereiding van vleeswaren neemt alle maatregelen, nodig om te verzekeren, dat daarin geen der voorschriften van het landsbesluit bedoeld in artikel 3, tweede lid en artikel 5, tweede lid, wordt overtreden.

Artikel 30.

1. Het is verboden:

- a. vlees wederrechtelijk te onttrekken aan keuring of aan onbruikbaarmaking voor voedsel voor mens en dier;
- b. vlees, dat afgekeurd is of onbruikbaar gemaakt is voor voedsel voor mens en dier, of dat bedorven of op andere wijze ondeugdelijk geworden is, te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, tot vervoer of aflevering voorhanden te hebben, in voorraad te hebben, of, tenzij ter naleving van enig wettelijk voorschrift, te vervoeren of te doen vervoeren;
- c. vleeswaren, die bereid zijn in strijd met de voorschriften van het landsbesluit bedoeld in artikel 3, tweede lid, of die bedorven of op andere wijze ondeugdelijk geworden zijn, te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, ten geschenke te geven, tot vervoer of aflevering voorhanden te hebben, in voorraad te hebben, of, tenzij ter naleving van enig wettelijk voorschrift, te vervoeren of te doen vervoeren.

2. Het in het eerste lid, sub b, bepaalde is niet van toepassing op vlees, bedoeld in artikel 16, derde lid.

Artikel 31.

1. Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden wordt gestraft:

- a. hij die, in strijd handelt met de bij en krachtens deze landsverordening gestelde bepalingen;
 - b. hij die hetgeen geschiedt ter uitvoering van deze landsverordening en van de ter uitvoering hiervan genomen landsbesluiten belet, belemmert of verijdt.
2. De schuldige kan worden ontzet van de uitoefening van het beroep, waarin hij bij herhaling de overtreding begaan heeft.

Artikel 32.

De bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 33.

Indien een bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gesteld feit wordt gepleegd door of vanwege een rechtspersoon, een vennootschap, enige andere vereniging van personen of een doelvermogen, wordt de strafvervolgning ingesteld en de straf uitgesproken hetzij tegen die rechtspersoon, die vennootschap, die vereniging of dat doelvermogen, hetzij tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beiden.

Artikel 34.

1. Met het toezicht op de naleving van de voorschriften van deze landsverordening en met het opsporen van overtredingen van voorschriften gesteld bij of krachtens deze landsverordening zijn, behalve de personen aangewezen bij artikel 8 van het Surinaamse Wetboek van Strafvordering, belast: het hoofd van de veeartsenijkundige dienst en de onder hem met de keuring van slachtdieren belaste ressorterende ambtenaren.
2. Met de opsporing van de krachtens artikel 3, tweede lid, strafbaar gestelde feiten, is mede belast de gouvèrnementscheikundige.
3. De personen in het eerste en tweede lid bedoeld, hebben in de uitoefening van het aan hen opgedragen toezicht en tot het

opsporen van de bij en krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waarvan naar hun redelijk oordeel de betreding voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich de toegang met behulp van de sterke arm.

Is de plaats tevens een woning of alleen door een woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen de wil van de bewoner niet binnen dan op vertoon van een algemene of bijzondere schriftelijke lastgeving, te Paramaribo van de procureur-generaal en in een district van de betrokken districts-commissaris.

Van dit binnentreden wordt binnen tweemaal vier en twintig uren proces-verbaal opgemaakt, hetwelk wordt ingezonden bij de procureur-generaal of de betrokken districts-commissaris. Daarin wordt mede van het tijdstip van het binnentreden en van het beoogde doel melding gemaakt.

De bovenbedoelde personen zijn bevoegd zich van bepaald door hen aan te wijzen personen te doen vergezellen. In dat geval wordt hiervan in het proces-verbaal melding gemaakt.

Artikel 35.

De personen, in het voorgaand artikel bedoeld, zijn te allen tijde bevoegd om in beslag te nemen zomede ter inbeslagneming de uitlevering te vorderen van alle zaken welke tot ontdekking van de waarheid kunnen dienen, of welker verbeurdverklaring, vernietiging of onbruikbaarmaking kan worden bevolen.

De goederen of voorwerpen door middel van een, bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gesteld feit verkregen, of waarmede of met betrekking tot welke het feit is begaan, kunnen worden verbeurd verklaard. De vernietiging of onbruikbaarmaking van die goederen kan in het vonnis worden gelast.

Paragraaf VI.

Slotbepalingen.

Artikel 36.

Bij het inwerkingtreden van deze landsverordening ver-

valt de verordening van 25 februari 1929 op de openbare slachthuizen, op slachterijen en slagerijen of vleeswinkels en dergelijke inrichtingen (G.B. 1929, nr. 54; geldende tekst G.B. 1949, nr. 69; aangevuld bij G.B. 1954, nr 24).

Artikel 37.

Deze landsverordening welke kan worden aangehaald als „Vleeskeuringsverordening” met vermelding van het jaartal waarin zij is tot stand gekomen, treedt in werking de dag volgende op die van haar afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 25ste maart 1961.

C. NAGTEGAAL.

De Minister van Landbouw,
Veeteelt en Visserij, a.i.,

F. E. ESSED.

De Minister van Justitie en Politie,
H. SHRIEMISIER.

Uitgegeven te Paramaribo, de 31ste maart 1961.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
S. D. EMANUELS.